

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2011 ÅRG 43

Pris 30:-

Biskopens spalt

I denna ljuva sommartid...

Sommaren står för dörren och vi har lämnat våren och dess stora kristna helger, Påsk, Kristi Himmelsfärd, Pingst och snart även Trefaldighetssöndagen, bakom oss.

Under våren har vi, som bor på den norra sidan om ekvatorn, gått från mörker till ljus, naturen har vaknat upp ur sin vintersömn och allting grönskar och växer. Vi har förmånen att kunna få uppleva parallellerna i naturens uppvaknande, i Kristi uppståndelse och i människans uppvaknande. Precis som det berättas om hur lärjungarna "vaknade upp" i texterna för söndagarna efter påsk och om hur den Helige Ande uppväckte eller upplyste alla som var närvarade vid den första pingstens under. Genom detta kan vi ana Guds storhet som trefaldig men ändå en.

Den pingst som i skrivande stund inträffar om några dagar är lite speciell för mig. Jag tänker tillbaka på pingsten 1991. För tjugo år sedan, då jag och Göran Bärlund konsekreerades till biskopar av dåvarande presiderande biskopen Eric Taylor assisterad av biskoparna Lennart Söderström och Aumo Artamaa, Børge Søgaaard, Tom Degenaars, Rudolf Hammer och Louis van Hoogenhuze i Norrköping.

Under dessa tjugo år har mycket hänt i vår kyrka. Jag ska bara peka på en av de viktigaste. Den att vi har fått möjligheten att viga kvinnor till prästämbetet.

Tyvär innebar det en uppdelning av vår kära kyrka i två grenar. Som jag ser det var det oundvikligt för att kyrkan skulle kunna vidareutvecklas. Jag hoppas att vi under de kommande tjugo åren ska kunna få uppleva en återförening av de två grenarna, tillsammans med flera av dem, på det internationella LKK-trädet.

Sommaren står för dörren. Trots att de flesta församlingar i princip har sommarstängt har inte kyrkan stängt. Sommar innebär bl. a. sommarskola i Heds Skola i Västmanland, sesshin i S:t Uriel, Härjedalen. Vi kan också se fram

emot en härlig båttur i Sankta Anna skärgård för att fira mässa på Capella Ecumenica. Och ytterligare lite längre fram har vi de traditionella Mikaelidagarna i Stockholm.

Jag vill önska er alla en riktigt skön sommar med sol, bad och många sköna meditationsstunder.

Pax et Bonum

+Sten-Bertil

Att komma
Gud så nära
att Han blir
livet i ditt eget
liv.

Nadette

Lästips om Jantelagen

Du och din Jante - reseguide till Janteland av Bo Pedersen och Maria Appelqvist. Boken handlar om att vi är fostrade att framgång, ambition och viljan att göra något av sitt liv är fult och att omgivningen trycker ner och kväver den du är. Istället för att fokusera på begränsningar, hinder och problem fokuserar författarna på visioner, möjligheter, resurser och potential.

Läs mer om boken på: www.jante.se

KALLELSE till Samfundets årsmöte 2011:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte lördagen den 1 oktober kl. 13.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar samt namnuppgift på ombud, skall vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 26 augusti 2011.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i årsmötet och efterföljande samvaro samt naturligtvis att delta i Mikaelidagens mässa.

Mer utförligt program för Mikaelihelgen kommer att finnas tillgänglig i församlingarna och på LKK:s hemsida på internet.

Älska din nästa som dig själv!

Som ni ser så syftar rubriken på ett av världens mest skrivna ord, meningen finns i alla heliga böcker! Min fråga är? Gör du det eller har du blivit smittad av Jante? Jag tänkte inte ge er ett svar men väl en uppmaning till eftertanke. Här fortsätter artikeln från föregående nummer av Communio.

Ulf G Johansson

Ulf.- Du har blivit uppmärksammasad i flera media, tidningar och radio! Nu representerar jag Liberala Katolska Kyrkan och jag vet att du tycker att din grupp ska ses som religiöst och politisk neutral, men vad har du att säga oss om din framtid för dig och ditt uppdrag?

Johan: - Jag ska först och främst vilja få människor att inte vara så himla trångsynta! Att man istället för att se något som väldigt negativt kunna se det som något bra att personer är framåt och visar framfötterna, vågar vara sig själva och tror på det de håller på med. Om alla tänkte på det här sättet och kunde inspirera varandra är jag säker på att den här missunnsamheten, avundsjukan och Jantelagen i sig snart skulle vara borta.

Om alla också kunde förstå sin egen kapacitet att göra det de brinner för och verkligen försöka tror jag allt fler skulle få ro inom sig också. Man skulle känna att ”det där kan väl jag också klara av om hon eller han kan det” och istället för att känna en missunnsamhet skulle man kunna inspireras av andra på ett väldigt positivt sätt där man insett att - man kan, bara man vill!

Jag vill också försöka synliggöra Jantelagen och göra människor medvetna om det här fenomenet. Jag är säker på att alla kan identifiera sig i situationer med Jante bara de får det förklarat för sig och därav kan man förstå hur vanligt det här verkligen är. Det är ingen tillfällighet att en del personer är väldigt negativa när det gäller andras framgång många gånger utan att det finns en Jante som är med och påverkar.

I maj månad kommer jag börja med att informera och hålla föreläsningar om just Jantelagen som fenomen på olika högstadium runt om i Dalarna till att börja med. Tanken är att om det här visar sig gå vägen ska jag kunna föreläsa på fler platser runt om i

Sverige. Det här är ganska mycket i planeringsstadiet ännu men det är min plan och det blir som ett sätt för mig att använda mig av den erfarenhet jag har i ämnet som ett sätt att inspirera andra. Jag kommer berätta om så väl hur dåligt mitt självförtroende var för några år sedan då jag nästan inte ens vågade räcka upp handen i klassen till där jag befinner mig idag. Inte mer än knappt tre år senare. Tanken med föreläsningarna är också att om jag får den positiva respons som jag räknar med genom skolorna och elever i årskurs åtta och nio till att börja med – att jag även ska kunna sätta ihop föreläsningar för allmänheten.

Ulf: - Dina slutord!

Johan: - De tips jag har är att faktiskt våga tro på er själva – oavsett om ni får negativa kommentarer till följd av detta! Ni måste gå över den där gränsen som håller er tillbaka. Den gräns som höll mig tillbaka en längre tid innan jag vågade tro på mig själv och strunta i vad andra hade att säga gällande min kapacitet gällande vad jag kunde eller inte borde göra. Du kan – bara du vill och det är ingen annan än du själv som sätter dina egna gränser vad gäller självförverkligande.

Ulf: - Du skrev på din blogg och kritiserade den person som skickat iväg en spottloska på Jimmy Åkesson, SDs partiledare! Oavsett hur illa man än tycker om SDs politik spottar man inte på en människa. Det är oerhört kränkande! Jag uppskattar verkligen modet av dig att du tog parti mot handligen som sådan! För min egen del så tror jag att det finns en portion andlighet i varje människa! Har du någon kommentar till det!

Johan: - Vad är andlighet för mig? För mig är andlighet ett sätt att förstå livet – och att det finns något som väntar efter döden. Jag hade stark dödsångest för ungefär ett år sedan som jag fick hjälp

med att hantera genom att förstå de här sakerna. Idag är jag fullt medveten om att livet inte tar slut bara man tagit sina sista andetag, utan att man alltid kommer att finnas kvar. För mig har det här varit väldigt viktigt att förstå med tanke på att jag haft en rädsla för det här tidigare. Idag är lever jag helt efter att jag tror på andar och andlighet i sig själv.

Ulf: - Tack käre Johan! Jag är säker på att läsarna tar med dig i sina böner! Om de vill följa dina bedrifter på nätet så kolla in på www.zitiz.se och www.Garbomannen.se och naturligtvis våga trotsa jantelagen, på Facebook!

Jante som begrepp myntades av den danska författaren Aksel Sandemose i romanen En flykting korsar sitt spår (1933). Jantelagen är tio "budord" präglade av småstadsmentalitet och avundsjuka och knyts där till Sandemoses hemstad Nykøbing i Danmark, av Sandemose kallad "Jante".
De tio "budorden":

- 1 Du ska inte tro att du är något.
- 2 Du ska inte tro att du är lika god som vi.
- 3 Du ska inte tro att du är klokare än vi.
- 4 Du ska inte tro att du är bättre än vi.
- 5 Du ska inte tro att du vet mer än vi.
- 6 Du ska inte tro att du är förmer än vi.
- 7 Du ska inte tro att du duger något till.
- 8 Du ska inte skratta åt oss.
- 9 Du ska inte tro att någon bryr sig om dig.
- 10 Du ska inte tro att du kan lära oss något.

Källa: Nationalencyklopedin

Se lästips på föregående sida.

Den kyrkliga klädedräkten

DE LITURGISKA FÄRGERNA

Ibland hör man folk kommentera kyrkliga kläder med att ”*de har så vackra färger*” och även om skönheten har en viss poäng i sig har de olika färgerna ett rikt bakomliggande budskap. De speglar den liturgiska årstiden, den religiösa högtiden som firas och har även ett andligt budskap till gudstjänstdeltagaren som är nog så viktigt och som ibland förstärks av plaggens applikationer och broderier.

Tanken är att man omedelbart när man kommer in i kyrkan ska se den liturgiska färgen och därigenom kunna ana sig till och förbereda sig för gudstjänstens liturgiska ”stämning”.

Det finns i egentlig mening enbart sex liturgiska färger, *vitt, rött, grönt, violett, rosa* och *svart*. De vanligaste är vitt, rött, grönt och violett. Blått har även använts på vissa platser och i vissa sammanhang. Och rosa används bara vid två tillfällen under året. Svart används numera sällan.

Vitt

Vitt är den liturgiska festfärgen framför andra. Det är ljusets färg och symboliserar renhet, oskuld, glädje och ära. Den används vid alla de stora kyrkliga högtiderna som Påsk och Jul, alla Kristushögtider, alla Mariahögtider, änglarnas högtider och då kyrkan firar ett helgon som ej är martyr. Vitt används även vid dop, konfirmationer, vigslar och prästvigningar.

Ibland kan man också se liturgiska kläder i guld- eller silvertyg men detta är egentligen bara en variant av den liturgiska färgen vitt. Detsamma gäller brokader med blomster- eller lövverksmotiv.

Rött

Den röda liturgiska färgen symboliserar den helige Andes eld eller martyrernas blod. Därför används den vid de kyrkliga högtider då man firar den helige Ande som tex vid Pingst men också då kyrkan firar någon av de helgon som lidit martyrdöden som tex Liberala Katolska Kyrkans skyddspatron S:t Alban.

Den röda färgen används även i LKK vid läkegudstjänsten eftersom man då åkallar den helige Ande genom sjungandet av den urgamla kyrkliga hymnen *Veni Creator*.

Grönt

Den gröna färgen är en liturgiskt ”neutral” färg. Man kan säga att det är den liturgiska vardagsfärgen. Den används när ingen av de andra liturgiska färgerna är föreskriven. Men man kan också använda en analogi till naturen; grönt är ”växandets färg” och därmed är den gröna färgen också en påminnelse för oss att växa i andlig mognad och kunskap och stärka vår relation till Gud. Den långa perioden av användandet av grönt som liturgisk färg som infaller under trefaldighetstiden sammanfaller också på norra halvklotet (där de liturgiska färgerna och användandet av färgsymbolik växte fram under medeltiden) med sommarhalvåret.

Violett

Violett är eftertankens, förberedelsens och botgöringens färg. Den violetta färgen används främst under advents- och fastetiden men i Liberala Katolska Kyrkan också vid begravning och mässor för de döda. Violett används också under inledningen av dopgudstjänsten varefter prästen byter till violett. Violett används även vid välsignelser och vid bikt.

Rosa

Rosa är i liturgisk mening en kärlekens färg. Och då betecknar den Guds kärlek. Den används bara vid två söndagar under året. 3 söndagen i advent som också kallas *Gaudete* och den 4 söndagen i fastan som också kallas *Laetare*. Både under advents och fastetiden används annars violett som liturgisk färg men dessa dagar lättas stämningen en aning. Om inga rosa liturgiska kläder finns att tillgå använder man dessa dagar istället violett.

Blått

Blått som liturgisk färg har använts i Spanien och i de Spanska kolonierna vid firande av Jungfru Maria. Det finns även tecken på att blått använts på de Brittiska öarna och i Skandinavien under medeltiden och då ersatt violett eftersom detta var en oerhört dyr färg som producerades i huvudsak av sällsynta snäckor som förekommer i medelhavet. Blåa tyger var enklare och billigare att få tag på. Detta har gett upphov till en sed inom Svenska kyrkan

på senare år att under fastan använda blått som ett alternativ till violett. Färgen har även på vissa platser börjat användas på mariadagar. Blått används inte i Liberala Katolska Kyrkan som liturgisk färg.

Svart

Den svarta färgen är sorgens färg och används i vissa kyrkor vid begravningar och mässor för de döda. Det förekommer även att man använder svart på långfredagen som exempelvis i Svenska kyrkan. Svart används inte i Liberala Katolska Kyrkan som liturgisk färg.

De liturgiska färgernas historia

I urkyrkan fanns i egentlig mening inte någon speciell färgsymbolik förknippad med liturgin. Kyrkan förföljdes ju av myndigheterna under flera hundra år och man samlades i någon framstående kristens hem för att fira nattvard. Celebranten bar helt enkelt sina vanliga kläder även om vi kan anta att man bar sina bästa kläder till gudstjänsten (vi har tidigare i artikelserien sett hur dessa vardagsplagg anpassats till liturgin och i förändrad version bevarats inom liturgins ram när de försvunnit ur bruk i den civila klädedräkten). Snart framstod emellertid vitt som en färg särskilt förknippad med gudstjänsten, sakramenten och kristendomen. Detta gällde både prästerskapet och lekmännen. När kristendomen blev accepterad och senare statsstödd anammade prästerskapet och särskilt biskoparna civila ämbetsdräkter. Dalmatikan är ett tecken på ett sådant civilt plagg, oftast vitt till färgen, som övertogs av det kristna prästerskapet. Dopet var då som nu porten in i den kristna kyrkan. inför dopet klädde sig dopkandidaten i en vit klädnad. Denna bar den nydöpte sedan under en tid efter dopet (som oftast förrättades under påsknattens liturgi) för att markera sin nyvunna identitet. Den vita färgen blev en uppståndelsens färg.

Vitt kompletterades så småningom med att man började tillverka liturgiska kläder i de vackraste och mest påkostade färger man kunde hitta. Skönhet och kostbarhet till Guds ära! Det var först in på medeltiden som man

Forts. sid 6

Fader Damien

På Hawaii är fortfarande minnet av en Belgisk missionär som dog för mer än hundra år sedan i allra högsta grad levande. Han vördas över hela världen som ett föredöme vad gäller medkänsla.

Hans namn var Jozef De Veuster men han är mer känd under namnet fader Damien eller St Damien av Molokai. Jozefs var son till en köpman och hade sex syskon. Han följde sin bror Augusts exempel och sökte sig till det religiösa livet och blev medlem av Jesu och Marias heliga hjärtans ordenskongregation.

Han hade ingen högre utbildning och ordensledningen ansåg därför inte att han var lämplig som prästkandidat men eftersom han hade lätt för att lära, vilket bevisas av att han på egen hand och med lite hjälp från sin bror snabbt lärde sig latin, ändrade man sig. Damien, som han nu kallades, sägs ha haft en djup önskan att sändas ut i mission. Men det var istället hans bror som valdes ut att sändas till missionsverksamheten på Hawaii. När sedan brodern blev sjuk strax före avresan anmälde Damien sig som frivillig att ersätta honom. Han kom till Hawaii tidigt 1864 och efter två månader prästvigdes han i Honolulu.

Hawaiis regering hade under 1860 talet etablerat en leprakoloni på ön Molokai där de som drabbats av lepra isolerades. Regeringen planerade att invånarna skulle idka självhushåll och odla större delen av sin egen mat. Tyvärr omöjliggjorde den dåliga jorden

och de boendes sjukdomstillstånd till större delen detta och armodet och uppgivenheten spred sig med dryckenskap och sociala problem som följd.

Kyrkan såg ett behov av hjälp för de sjuka i kolonin och detta ombesörjdes genom att en grupp på fyra volontärpräster turades om att bo ett kvartal om året på Molokai. En av dessa fyra volontärer var fader Damien som snart erbjöd sig att stanna permanent.

När fader Damien kom till kolonin i maj 1873 hade den 816 invånare. Det första han gjorde var att påbörja byggandet av en kyrka och organisera livet i kolonin. Hans arbete inkluderade snart alla former av arbete; bygga hus, ta hand om de sjuka, plantera gröda i den mån det gick och snickra kistor och gräva gravar till de avlidna. Snart hade kolonin inte bara en kyrka utan även skola och barnhem och han var outtröttlig i sitt arbete att kräva att myndigheterna tog sitt ansvar att sända de förnödenheter de behövde, ett arbete som inte var det lättaste. I takt med fader Damiens arbete förbättrades moralen bland kolonins invånare.

Fader Damien verkade outtröttlig i sitt arbete men han behövde hjälp. Som svar kom snart både ytterligare präst och sjukvårdskunniga ordenssystrar under ledning av Moder Marianne Cope till ön. Efter att ha blivit uppmärksammade på behovet hos de leprasjuka på Molokai sände bl a Church of England förnödenheter och flera protestantiska samfund i USA ordnade insamlingar.

När han i december 1884 skulle ta ett bad insåg han att han hade drabbats av lepra då han inte kände smärtan av kokhett vatten. Hans sjukdom fick honom emellertid inte att sakta ner på takten i sitt arbete, tvärtom. Sjukdomen gjorde honom emellertid allt svagare och vanställde hans yttre.

Fader Damien dog den 15 april 1889 vid 49 års ålder. Djupt saknad och älskad av inte bara de leprasjuka på Molokai utan hela den Hawaiiiska

befolkningen. Han står staty både utanför Capitolium i Honolulu och i Capitolium i Washington.

Många tyckte att fader Damiens arbete var vansinne och hans störste motståndare var Reverend Hyde som tillhörde den Presbyterianska kyrkan i Honolulu. Han skrev ett öppet brev där han kritiserade fader Damien. Den välkände skotske författaren och presbyterianen Robert Louis Stevenson skrev under ett besök i Hawaii ett berömt svar till Reverend Hyde där han ingående och engagerat försvarade fader Damien.

Hans kropp, vilken begravts på Molokai, flyttades 1936 på Belgiska regeringens begäran till Leuven i Belgien.

Fader Damien saligförklarades av Johannes Paulus II 1995 och helgonförklarades den 11 oktober 2009 av Benedikt XVI. Hans festdag firas den 10 maj.

Livet i leprakolonin på Molokai och fader Damiens arbete och liv har inspirerat många böcker och filmer. Interneringlagarna rörande leprasjuka på Hawaii förblev i kraft fram till 1969 och det beräknas att över 8000 personer sändes till leprakolonin på Molokai under dess drygt hundraåriga historia.

Krister Fast

I sommar välkomnar S:t Uriel med Prästvigning och Sesshin

Dagen efter avslutningen i Heds skola, den 21 juli åker de som vill, vidare till S:t Uriel i Härjedalen för att den 22 juli kl 11.00 övervara då Birgit Adelsten vigs till präst för Danmark och det sker på Maria Magdalenas dag.

S:t Uriel ligger mellan Lillhärdal och Särna, 6-7km norr om Lövnäsudden. Man kan från Lövnäsudden vandra Rombleden (pilgrimsleden till Tromdheim) som är X-markerad upp till S:t Uriel c:a 7km.

Sovsäck och egen vegetarisk mat ska medtagas. Se hemsidan www.kontemplation.se eller länk från hemsidan www.lkk.se. Programmet till och med söndag blir Mässa 11.00 och Benediktion varje kväll kl 22.00. Måndag ledig eller avresedag.

För den som har god meditationsvana går det att delta i den Sesshin som börjar måndag kväll och pågår i 3 dagar med avslutning på morgonen den 29 juli.

Veckan som följer, den 1-6 augusti, pågår en 4 dagars Sesshin.

Inkvartering sker i timrade hus och i Zendon, ryggsäck, stövlar, regnkläder ett måste, kläder som till fjällvandring. Dagsprogram och övrig information, se webbsidan.

Biskop Evert i S:t Uriels kapell

Den Kyrkliga Klädedräkten

Forts från sid 4

började förknippa vissa färger med vissa kyrkliga högtider. Ofta finner man hänvisningar till att man skulle använda den finaste skruden vid de viktigaste högtiderna. Det behövde inte vara just en viss färg. Det utvecklades emellertid vissa olika seder i olika stift och regioner. Exempelvis fanns i det engelska Salisbury stift (ofta kallat Sarum) en väl genomtänkt färgkanon andra traditioner utvecklades i Rom, Milano och andra kyrkliga centralorter. Det var först med Pius V's missale som

publicerades 1570 som ett led i motreformationen och som kom att gälla (med några få undantag) i hela den Romersk-katolska kyrkan som man kan säga att en mer sammanhållen färgkanon lanserades och implementerades. Det är i stort sett detta färgsystem som fortfarande gäller och med några variationer återfinns i både Romersk-katolska kyrkan, vissa lutherska kyrkor och även i vår liberalkatolska kyrka.

De liturgiska färgernas användning

Det viktigaste användningsområdet för de liturgiska färgerna är naturligtvis

prästens mässhake och stola. Men även andra liturgiska "överplagg" brukar ha liturgisk färg efter vilken högtid som firas. Förutom de liturgiska kläderna så brukar tyger i liturgisk färg smycka altaret. Framst märks detta på altarets antependium. Detta är ett tygstycke som brukar täcka främre delen av altaret hela dess längd från överkant och ner till golvet. Ofta är antependiet utsmyckat med broderier eller band på olika sätt. När kalken står på altaret burkar den vara täckt av ett kalkkläde i liturgisk färg. Kalkklädet är en kvadratisk duk

Forts. sid 8

Sommarsamling i Västmanland

När: 17-20 juli

Var: Heds gamla skola i Byn Hed i Skinnskatteberg, norr om Köping mellan Kolsva och Skinnskatteberg.

Hur: Preliminärt dagsprogram

07.00-9.00	Frukost
11.00	Mässa
13.00	Lunch därefter fri aktivitet
16.00	Föredrag
18.00	Middag
21.00	Kvällsandakt

Logi med vandrarhemsstandard, tag med sängkläder eller sovsäck och handduk.

Deltagaravgift 1.350:-, utan övernattnig och frukost ca 250:-/dag.

Priset förutsätter att du hjälper till med matlagning/städning.

Vegetarisk kost meddela om du önskar specialkost.

Anmäl dig till Nappe Holmström Björnus, Furustigen 3, 13334 Saltsjöbaden, 08-717 26 99, ordf.samf@lkk.se

Ärkeängeln Sankt Uriel

Det är märkligt att det bland ärkeänglarna finns en med namnet St. Uriel. Uriel är hebreiska och betyder *Guds eld*, men det är förvånansvärt svårt att hitta något om denna ärkeängel. Ibland har det sagts att han skulle vara densamme som Nuriel, Jeremiel eller flera andra änglar.

Första gången Uriel nämns är sannolikt vid slutet av första århundradet efter Kristus i den apokryfiska bok som fått namnet "Estras Apokalyps eller Fjärde Esra" där det berättas om att Uriel ska ha blivit sänd till jorden för att ge Esra de i boken förekommande uppenbarelserna. De attribut han lär ska bära är en pergamentsrulle eller en bok. Om man letar i Bibeln så är han inte ens omnämnd, utan hans minne har bevarats genom legender och berättelser samt av kyrkans omnämnande av ärkeänglarna.

Om man läser i Matthew Bunson's bok "angels A to Z" så kan man i alla fall finna en ganska bra bild av vem Uriel är. Där sägs att Ärkeängeln Uriel ända in till 800-talet var en mycket betydelsefull ängel och att han är jämställd med Gabriel, Mikael och Rafael. Enligt flera legender var Uriel i besittning av stor klokskap och bestämde över den himmelska viljan.

Enligt "Enok's första bok" lär han ha varit den som bestämde över åska och dunder och Uriel var den som blev sänd till Noa med meddelandet om den stora översvämningen och att Gud ville att Noa skulle bygga arken och samla ihop

ett par av alla djuren. Han var också den av änglarna som kunde se igenom alla Satans förklädnader och när Satan sände iväg en cherub som skulle lura Uriel till att tillåta Satan att återvända till jorden, så genomskådade Uriel detta och sände en solstråle till Gabriel och på så sätt hindrades Satan i sin plan.

I olika legender är Uriel benämnd som ömsom cherub eller seraf och har en mängd olika titlar, såsom "prins av solen" ängel av närvaron, ängel av frälsning och av musiken. Hur mycket man vill sätta tro till dessa berättelser kan inte jag bedöma, men legenderna lär i alla fall ska ha uppfattats som riktiga av kyrkan och dess troende.

För min egen del verkar det som om Gud har skapat ärkeänglarna till sina medhjälpare för att hålla ordning här på jorden och jag ser det ungefär som om det var ett företag med Gud som den högste bestämmande och ärkeänglarna var hans kontorsstab – de som utförde Guds order.

Kanske skulle denna min uppfattning kunna vara den rätta, för om man tänker på hur oerhört stor Guds skapelse är, så skulle han kanske ändå ha svårt att se allt som hände här på jorden. Åtminstone får jag den uppfattningen när jag söker uppgifter om St. Uriel.

Låt oss tänka oss att St. Uriel hade den här himmelska befattningen för hans attribut lär ju vara en bok eller en skriftrulle och i sin öppna hand bär han en flamma. I "The Apocalypse of St. Peter" står det att St. Uriel kommer att

vara vid Guds sida på den yttersta dagen. Kanske kan man här se det som om Uriel är den som för bok över våra gärningar på jorden.

I vilket fall så är det mycket svårt att finna något mer att läsa om St. Uriel. Jag antar att vi genom kyrkan har fått vetskap om ärkeänglarna och deras namn, men att de genom Lutheranismens införande i Sverige inte varit av den betydelsen i vår kristna skolning att vi fått veta mera om denna ärkeängel och vad han stod för.

Gitte i Otterbäcken

Helgutflykt till Söderköping och Capella Ecumenica

lördag 20 augusti - söndag 21 augusti.

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en kopia av en medeltida församlingskyrka som byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner på en liten ö i S:t Anna skärgård.

För att ge möjlighet till att träffas och umgås under mer avslappnade former träffas vi redan på lördagen med samling kl 17 (OBS tiden) på Vandrarhemmet Mangelgården i Söderköping. På kvällen ska vi umgås, besöka Söderköpings berömda glasscafé mm. På söndag morgon åker vi med båt ut till Capella Ecumenica för att fira gudstjänst.

Ytterligare upplysningar: Krister Fast 070-677 99 82
Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

Övernattning får var och en boka själv.

Följande vandrarhem rekommenderas:

Mangelgårens STF Vandrarhem Skönbergsgatan 48, 614 30 Söderköping.

Telefon: 0121-102 13

E-post: 012110213@telia.com.

Hemsida: www.svenskaturistforeningen.se

Se även www.soderkopung.se

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-6562665. e-post: skt.mikael@lkk.se.
Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37,
113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob
070-660 42 69

GÖTEBORG

Kontaktperson: Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling.
Kontaktperson Gudrun Fleetwood,
018-53 01 20, Pg 442 00 00-4.

LUND

S:t Rafaels Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-288 48 77

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnium,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99, Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop Maurice Warnon

Hemsida:
<http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet kan du
få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer per
år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Kristen Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01
91
Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 3-2011 är
den 10 oktober 2011.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstenvägen
11G, 75240 Uppsala, tel.018-550191

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 100:- på
postgiro 88 82 44-1.

Läsare bosatta utanför Sverige kan endast erhålla Communio via e-post - gratis.
Pren. på communio@lkk.se

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:
S:Mikaels församling Maria församling i Västerås

Den Kyrkliga Klädedräkten

Forts från sid 4

som läggs över kalkan på ett sådant sätt
att den bildar en liten pyramid. Ofta har
den ett kors eller någon annan
utsmyckning på framsidan. Ett annat
föremål som brukar stå på altaret och är
klädd med tyg i liturgisk färg är bursan.
Denna brukar vara utformad som ett
kvadratisk styvt "kuvert" med en ficka
där man kan förvara en linneduk som
kallas korporale och som annars ligger
direkt under kalkan på altaret.

Liturgiska färger återfinns även på
tunikor, dalmatikor och kåpor.

Kristen Fast